

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. П., 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АТА.с Кобуров

при участието на секретаря Вера Сухарова
като разгледа докладваното от АТА.с Кобуров Гражданско дело № 20231230101645 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба подадена от Р. Д. К., ЕГН: *****, с постоянен адрес гр. П., ж.к. „Ц.“ бл. ***, чрез пълномощника си адв. А. Д. Б., АК – Благоевград, със служебен адрес за кореспонденция гр. П., ул. „Ц.“ № 9, **срещу** „Гусис Енд Баракос Транс“ ЕООД, ЕИК 203954008, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „Места“ № 3, представлявано от управителя Зоя Иванова Златкова.

Сочи се в исковата молба, че между страните е съществувало валидно трудово правоотношение, въз основа на сключен за неопределено време между тях договор от 01.11.2022 г., по силата на който ищцата заемала длъжността „мияч на съдове“ с код по НКП 94120001, на осемчасов работен ден, с трудово възнаграждение на работника в размер на минималната работна заплата за стрА.та – 710 лв., който размер се увеличил на 780 лв. в съответствие с увеличението на минималната работна заплата за стрА.та, считано от 01.01.2023 г. и което трудово възнаграждение се заплащало в края на месеца, за който се дължи, на ръка срещу подпис.

Мястото на изпълнение на трудовите задължения на ищцата, произтичащи от цитирания трудов договор, било заведение „Жарава“, намиращо се до Църква „Свети Никола“ в гр. П.. Твърди се, че екземпляр от сключения между страните трудов договор, както и от допълнителното споразумение за увеличения размер на работната заплата, не са били връчвани на работника – ищцата.

Посочва се, че със заповед № 6 от 23.10.2023 г. управителят на ответното дружество прекратил сключения между страните трудов договор от 01.11.2022 г. на основание чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ - при обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор, считано от 23.10.2023 г. Твърди се в исковата молба, че заповедта за прекратяване на сключения между страните трудов договор била дадена на съпруга на ищцата на 28.10.2023 г., когато последната се намирала в болнично заведение на лечение и ползвала платен отпуск поради временна неработоспособност.

Ищцовата стрА. счита, че уволнението ѝ с цитирА.та заповед, с която е прекратен трудовият ѝ договор, е незаконосъобразно, тъй като същата не е връчена лично на работника срещу подпис, не е мотивирА., както и е издадена по време, съвпадащо с временната неработоспособност на работника.

Излага се и това, че работодателят не е оформил трудовата книжка на работника и не му е заплатил никакво обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение.

В тази връзка се иска от съда да постанови решение, с което да признае за незаконно и отмени уволнението на ищцата, да я възстанови на заемА.та преди незаконното уволнение длъжност, да осъди работодателя да заплати на ищцата обезщетение за времето на оставянето ѝ без работа (но не повече от шест месеца), вследствие на незаконното ѝ уволнение, да осъди ответното дружество да заплати на пълномощника на ищцата дължимо адвокатско възнаграждение за оказА. от него безплатна помощ на ищеца за процесуално представителство и съдействие, да допусне предварително изпълнение на решението в частта, с която е уважена исковата претенция с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225 КТ до уважения от съда размер.

Претендира сторените по делото съдебни и деловодни разноски, адвокатско възнаграждение.

Съдът е дал ход на исковата молба по реда на чл.131 ГПК /изпратен е препис от исковата молба, ведно с приложенията към нея на ответника/.

В предвидения от закона срок такъв не е депозиран от стрА. на ответника.

В съдебно заседание ищецът се явява лично и с надлежно упълномощен адвокат, който поддържа изложено в молбата и моли исковете да бъдат уважени.

Ответната стрА. не се явява и представлява.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства.

По реда на чл.214 от ГПК, съдът е допуснал изменение на предявената претенция по чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225 от КТ като е увеличил размера на същата до сумата от 3 297 лева.

Съдът, след преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства поотделно и в съвкупност, приема за установено от фактическа стрА. следното:

Като доказателства по делото са приети приложените към исковата молба доказателства, а именно болничен лист от 09.11.2023 г., медицинско направление от 24.10.2023 г., Епикриза от отделение по Анестезиология и интензивно лечение при МБАЛ „Югозападна болница“ ООД гр. П. от 28.10.2023 г., Заповед № 6 от 23.10.2023 г. за прекратяване на трудовия договор, Разпореждане № 013-00-1328-1 от 01.11.2023 г. издадено от НОИ, ТП-Благоевград, болничен лист първичен от 09.11.2023 г., служебна бележка от Дирекция“ Бюро по труда“ гр. П., Декларация за материално и гражданско състояние.

По делото като доказателства са приети и Удостоверение за декларирани данни изх. № 010192400399002/29.01.2024 г. издадено от НАП, ТД-София, Справка-данни за осигуряване по ЕГН за период от 01.11.2022 г. до 31.01.2024 г. на Р. Д. К. и копие от трудова книжка на ищцата К..

Пак по делото в качеството на свидетел е разпитан П.К., съпруг на ищцата, който заявява, че ищцата била уволнена м.октомври 2023 г. Сочи, че последно била на работа на 21 октомври 2023 г. и се прибрала, а на другия ден като стА.ла била цялата подута, отишли на доктор и я вкарали в болницата за лечение. Посочва, че лично той откарал болничния лист на работодателя, но те му казали, че нищо не им трябвало и съпругата му повече да не отива на работа. Дали му в един плик, парите, който ѝ дължали и му казали, тя повече да не отива на работа.

Въз основа на изложеното от фактическа стрА. на спора, съдът излага следните правни изводи:

Предявени са обективно кумулативно съединени искиви претенции с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3 във вр. с чл. 225 КТ с искане да се постанови решение, с което да бъде отменена Заповед № 6 от 23.10.2023 г., с която трудовото правоотношение между страните е прекратено на основание чл.328, ал. 1, т. 12 КТ, ищцата да бъде възстановена на заемА.та преди уволнението длъжност и ответникът да бъде осъден да заплати на Р. К. сумата от 3 297 лв., представляваща обезщетение за времето на оставянето ѝ без работа, следствие на незаконното ѝ уволнение, считано от 23.10.2023 г. до 05.03.2024 г., ведно със законната лихва.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ.

С доклада по делото, съдът е съобщил на страните релевантните за иска факти, както

и е разпределил доказателствената тежест за същите между страните. Указал е на ответника, че следва да докаже законността на атакуваната заповед.

Фактическият състав на прекратяването на едно трудово правоотношение в хипотезата на чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ ("обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор") включва кумулативно следните елементи: 1 - възникнала нова обстановка, при която реалното изпълнение на трудовия договор е станало невъзможно по причини, стоящи извън волята на страните по договора и 2 - да е налице безвиновна фактическа невъзможност за изпълнение на трудовия договор между страните.

По правило законността на уволнението се оценява с оглед наличие на основанията за уволнение към момента на извършването му, а не с оглед настъпилите впоследствие обстоятелства.

Основанието по чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ обуславя безвиновна фактическа невъзможност за изпълнение на трудовия договор между страните. Субективното право на уволнение е упражнено от работодателя законосъобразно, когато е възникнала нова обстановка, при която реалното изпълнение на трудовия договор е станало невъзможно по причини, извън волята на страните по договора. Обективната невъзможност може да се дължи на различни причини, обикновено външни за страните по трудовия договор, затова основанието по т. 12 е формулирано общо (вж. Решение № 218 от 17.03.2010 г. по гр. д. № 984/2009 г., III г. о. на ВКС и Решение № 634 от 19.10.2010 г. по гр. д. № 1330/2009 г., III г. о. на ВКС).

В тази връзка е необходимо да се съобрази следното:

Не е спорно между страните в настоящото производство, че между същите е било налице безсрочно трудово правоотношение, в рамките на което ищцата (като служител) е заемала при ответника (като работодател) длъжността "мияч".

Безспорно е също така, че считано от 23.10.2023 г. посочената трудово-правна връзка е била прекратена със Заповед № 6 от 23.10.2023 г. на управителя на ответното дружество, като в заповедта било посочено, че трудовото правоотношение се прекратява при обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор.

Посочената заповед била връчена на ищцата Р. К. на 23.10.2023 г., видно от посоченото в същата, но това обстоятелство противоречи на изложеното от разпитания в качеството на свидетел съпруг на ищцата, на който когато отишъл да занесе болничния лист на Р. дали някакви документи и заплатата ѝ.

Във връзка със заявените в исковата молба възражения за незаконност на уволнението, които очертават и предмета на делото, съдът приема следното:

Следва да се подчертае, че прекратяването на трудово-правната връзка не се опорочава от липсата на връчване на предизвестие, независимо, че основанието, на което се базира конкретното уволнение, предвижда отправяне на такова. Нужно е да се отбележи също така, че връчването и оформянето на заповедта са обстоятелства, които не са включени във фактическия състав, пораждащ потестативното право на работодателя да прекрати трудовия договор.

Основателни обаче се явяват доводите на ищцата, че заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение **се явява немотивирана**. Аргументите за този извод са следните:

Уволнението по чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ е законно, ако е упражнено от работодателя, когато е възникнала нова обстановка, при която реалното изпълнение на трудовия договор е станало невъзможно по причини, стоящи извън волята на страните. При това положение следва да се установи, че след сключване на трудовия договор между страните са възникнали обективни пречки, непреодолими за и от страните по вече възникнало трудово правоотношение, неподвластни на тяхната воля, които пречки създават една нова обстановка, при която реалното изпълнение на договора е станало невъзможно.

Процесната заповед, според първостепенната инстанция се явява немотивирана, тъй като в нея не е посочено, какво възпрепятства ищцата, за да заема длъжността по трудовото правоотношение, което обстоятелство трябва обективно да съществува и да прави напълно невъзможно същата да изпълнява трудовите си задължения.

Действително, прекратяването на трудовото правоотношение по чл. 328, ал. 1, т. 12 КТ е безвиновно, но това не е равнозначно на освобождаване от задължението на работодателя да посочи конкретните обстоятелства, които са формирали волята му за

прекръпяване на трудово-правната връзка, тъй като само в рамките на изложените мотиви съдът може да извърши преценка за законност, като провери съществуването на фактите в обективната действителност, както и правилното им квалифициране.

В оспорената заповед работодателят не е посочил фактическите обстоятелства, довели до обективна невъзможност ищцата да изпълнява задълженията си, а само е цитирал бланкетно законовата разпоредба. Следователно липсата на описание на обективната невъзможност за изпълнение на трудовия договор по чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ е основание за признаване на уволнението за незаконно, дори и само на това основание.

Предвид всичко изложено по-горе, съдът намира, че исковата претенция с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ се явява основателна.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.

Искът по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ е с обуславящо значение за другите два иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 КТ. За основателността на тази претенция в тежест на ищеца е да докаже надлежно упражнено преобразователно право по същата норма, да е налице уважен иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, съвпадение между длъжността, от която ищецът е уволнен и тази, на която иска да бъде възстановен, както и ако трудовото правоотношение е срочно, да не е изтекъл срокът по същото.

В случая не е спорно по делото, че трудовото правоотношение между страните е било безсрочно, поради което и тази искова претенция се явява основателна и следва да се уважи, като ищцата се възстанови на заеманата преди уволнението ѝ длъжност "Мияч съдове" в заведение „Жарава“ стопанисвано от „Гусис Енд Баракос Транс“ ЕООД гр. П..

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225 КТ:

Съгласно разпоредбата на чл. 225, ал. 1 КТ, при незаконно уволнение работникът или служителът има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, но за не повече от 6 месеца. В тежест на ищеца е да докаже по делото пълно и главно, че след уволнението, за периода от 23.10.2023 г. до 05.03.2024 г., е останал без работа и не е получавал трудово възнаграждение, както и че оставането му без работа е в причинна връзка с уволнението /в т. см. е постановеното Тълкувателно решение № 6 от 15.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 6/2013 г., ОСГК/.

Съдът намира, че така заявената искова претенция се явява основателна, доколкото от материалите по делото не се установи, че ищцата е започнала работа в периода 23.10.2023 г. до 05.03.2024 г., като в подкрепа на тези твърдения са и приетите като доказателства по делото копие от трудова книжка и справка-данни за осигуряване на ищцата.

Относно предварителното изпълнение на решението.

Съгласно чл. 242, ал. 1 ГПК, съдът служебно допуска предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа.

Предвид уважаването на предявените иски, следва да бъде постановено предварително изпълнение на решението на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, в частта относно присъдената сума по чл. 225, ал. 1 от КТ.

Относно разноските:

В исковата молба е направено искане за присъждане на сторените по делото разноски. С оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на ищеца сторените от последния разноски. От приложения по делото договор за правна помощ и защита се установява, че такова се претендира на основание чл. 38, ал. 1 т. 2 от ЗА. Съгласно ал. 2 от тази разпоредба, ако в производството насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, като съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати.

В тази връзка и на основание чл. 38, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 от ЗА във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на процесуалния представител на ищцата адв. Анна Б. от АК-Благоевград, адвокатско възнаграждение в размер на 780 лева, във връзка с оказаната безплатна правна помощ.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК, тъй като ищцата е освободена от заплащане на държавна такса и предвид уважаване на предявените иски, ответното дружество трябва да

бъде осъдено да заплати по сметка на Районен съд – гр. П. държавната такса, дължима във връзка с уважаването на ищцовите претенции по чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ, като сборът на държавните такси по двете претенции по т.1 и т.2 възлиза общо на сумата от 100 лева /съгласно чл.3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК/, а по т.3 е в размер на 131,88 лева, която е определена съгласно чл.1 от цитирания Тарифа.

Водим от горното, П.кият районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО и ОТМЕНЯ, на основание чл.344, ал.1, т.1 КТ, уволнението на Р. Д. К., ЕГН: ***** от гр.П., ж.к.“Ц.” бл. ***, от длъжността „Мияч на съдове“ в заведение „Жарава“ гр. П., заемА. при ответното дружество „ГУСИС ЕНД БАРАКОС ТРАНС“ ЕООД, ЕИК: 203954008, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. Места № 3, представлявано от управителя Зоя Иванова Златкова по Трудов договор от 01.11.2022 г., прекратен със Заповед № 6 от 23.10.2023 г. на управителя на дружеството.

ВЪЗСТАНОВЯВА, на основание чл.344, ал.1, т.2 КТ, Р. Д. К., ЕГН: ***** от гр.П., ж.к.“Ц.” бл. ***, на заемА.та преди незаконното уволнение длъжност – „Мияч на съдове“ в заведение „Жарава“ гр. П., при ответното дружество „ГУСИС ЕНД БАРАКОС ТРАНС“ ЕООД, ЕИК: 203954008, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. Места № 3, представлявано от управителя Зоя Иванова Златкова.

ОСЪЖДА „ГУСИС ЕНД БАРАКОС ТРАНС“ ЕООД, ЕИК: 203954008, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. Места № 3, представлявано от управителя Зоя Иванова Златкова, **да заплати** на Р. Д. К., ЕГН: ***** от гр.П., ж.к.“Ц.” бл. ***, на основание чл.344, ал.1, т.3 във вр. с чл.225 КТ, сумата от 3 297 /три хиляди двеста деветдесет и седем/ лева, представляваща обезщетение за оставане без работа, вследствие на незаконното уволнение, извършено със Заповед № 6 от 23.10.2023 г. на управителя на „Гусис Енд Баракос Транс“ ЕООД, ЕИК: 203954008, за периода от 23.10.2023 г. до 05.03.2024 г. вкл., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба 01.12.2023 г. до окончателно изплащане на сумата.

На основание чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата, ОСЪЖДА „ГУСИС ЕНД БАРАКОС ТРАНС“ ЕООД, ЕИК: 203954008, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. Места № 3, представлявано от управителя Зоя Иванова Златкова, **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. А. Б. от АК - Благоевград, процесуален представител на ищцовата стрА., сумата от 780 /седемстотин и осемдесет/ лева, адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство по предявените искове.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, „ГУСИС ЕНД БАРАКОС ТРАНС“ ЕООД, ЕИК: 203954008, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. Места № 3, представлявано от управителя Зоя Иванова Златкова, **да заплати по сметка на Районен съд – гр. П., сумата от 231,88** /двеста тридесет и един лева и осемдесет и осем стотинки/ лева, представляващи държавна такса по уважените искове.

ДОПУСКА на основание чл.242, ал.1 ГПК, предварително изпълнение на решението в частта, с която е уважена исковата претенция с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225 КТ.

Решението подлежи на обжалване пред Благоевградския окръжен съд в двуседмичен срок от указА.та на страните дата по смисъла на чл.315, ал.2 ГПК, а именно от **20.03.2024 год.**

Съдия при Районен съд – П.: _____